

Jědnaty staw.

Sbóžni žu czi měrni.

Mat. 5, 9.

17. oktobra 1530 pschińdže Luther s Koburka do Witenberka. Tam wjele czežkeho na njeho cza-
kasche. Snydom přeni džen wón skorži na potajne
pschesčěhanje, kiž ewangelijon shoni: „Semjenjo šo
tu a tam tak hordži wopokasuja, so njewjedža, hač
njebychu radšcho na hłowje khodžili, dyžli po nohomaj,
a burjo tak lósy, jako bychu knjesojo na wschěm byli;
a tajzy dachu šo hromadu, sazpiwachu Boha a ewan-
gelijej móz rubjachu.“ Tak šo na pschiklad jara
roshněwa na Zwikawsku radu, kotraž šwěrných
předarjow sastorcži, a na wójwodu Surja, psches
kotrehož nawabjenje bu wjele měšcězanow s Lipska
a s Dschaza wuhnatých, wěry dla. Tajkich Luther
s tym potroschtowa, so šwoje nětcžische hubjenstwo k
Božej cžesczi noscha, a so móžeja s Davitom spěwacž:
„Pscherachnuj moje cžěkanje, sšhowaj moje šylsy do
šwojeho měcha; wěscže dosč ty je pscherachnujesch.“
(Ps. 56.) Na wójwodu Surja wón šwarjesche; a
jako tón jeho skradžu w jara wótrych knižkach pschi-
masche, šwoje mjeno pak pschi tym njemjenowasche,
pišasche Luther „pshecžiwu potajnemu sšazerjej w
Dražďžanach.“